

Het jaar waarin ik volwassen word...

Ik heb absoluut niet de illusie dat ik de enige ben die nog steeds niet genoeg heeft. Ondanks de kerstbonus. De Sint is met al mijn geld vertrokken. En kerst staat al voor de deur. Geen ontkomen aan. Gezelligheid met de familie, vrienden en vriendinnen. Met een kleinigheidje erbij natuurlijk. Maar veel kleinigheidjes bij elkaar opgeteld worden met gemak een grootheid. En mijn vaste lasten lopen intussen gewoon door. Alsof er niks aan de hand is, komen de maandelijkse rekeningen schaamteloos binnen. Kunnen ze daar geen rekening mee houden? Vanuit een soort kerstgedachte? De meeste mensen leven in de decembermaand toch maar op 3 ribben?

Tot overmaat van ramp heb ik vlak voor kerst ook nog een bruiloft. Ze hadden het niet beter kunnen plannen. In de duurste maand! Je begrijpt het, ik moet natuurlijk wel een mooie jurk aanschaffen. En ik heb het vermoeden dat het daar niet bij zal blijven. Accessoires en bijpassende schoenen zijn voor mij namelijk onlosmakelijk verbonden met het woord 'outfit'. Na kerst wordt het feesten in Amsterdam met Oud & Nieuw. Daarna ben ik waarschijnlijk tot eind februari bezig om alle gaten weer te vullen en ren ik op mijn gehakte laarsen weer eens achter de feiten aan. Ik weet het, ik doe het mezelf aan. Ik had ook met mijn familie en vrienden af kunnen spreken om nu eens niet aan cadeau's te doen. En ik kan ook gewoon in een van de jurken verschijnen die ik al heb. Of dan in ieder geval pumps dragen die in mijn kast staan te pronken. En ja, ik heb zelfs nog door dat dit puur EGO is. En toch vind ik het heerlijk.

Een mooie nieuw outfit op een bruiloft, het hoort erbij. Het is tenslotte een belangrijke dag. Anderen verwennen, cadeautjes met zorg uitkiezen, gedichten erbij maken. Gezellig samen zijn, lachen, eten, delen, geven, ontvangen, dansen. Ik wil het allemaal in mijn leven houden. Ik zal dus maar moeten leren het anders aan te gaan pakken in de toekomst. Ik vind het eerlijk gezegd ook heerlijk om mezelf te verwennen en cadeautjes te geven. Niet per se als beloning voor al mijn harde werk. Ik hou gewoon erg veel van mezelf. En mensen van wie je houdt, verwen je graag. Ik doe dat ook met de mensen om mij heen, ik verwen hen ook graag. Niet alleen in materie, ook in bijvoorbeeld workshops. Ik leef erg in het NU en ga uit van vertrouwen en overvloed, ik ben een rasechte optimist! En vaak als ik in de stad loop en ik iets tegenkom dat me doet denken aan een geliefde bekende, dan neem ik het vaak voor hen mee. Maar die iemand kan ik dus ook zelf zijn.

Het kan een simpel klein dingetje zijn. Soms een heel groot dingetje. Een duur dingetje. Maar dat wisselt nogal. Soms is het zelfs een steen of een verhaal. Ik vind dat een mooie eigenschap van mezelf. Ik deel mijn geluk en gevoel graag, met mezelf en de mensen van wie ik hou. Toch mag ik me wat meer bewust worden van mijn uitgaven. Niet dat ik moet veranderen, maar er bewust van worden zou geen ramp zijn. Ik begin bij de absolute basis. Het noteren van mijn inkomsten en uitgaven. Ik ben nu al huiverig voor de uitkomst. ■

Door: Cindy Couwenberg

TO
A
O
N

